

TAKHLE SE NA TO MUSÍ...[•]...

Neděle, 18. června 2017

Bydlíme (seženou na mateřské a malým dítětem) v menším okresním městě 120 km od Prahy ve zdánlivě rodinném domku. Ještě nedávno jsem pracoval jako systémový analytik u místního výrobce telekomunikačního softwaru, vydával jsem na národní regionální peníze, žena dostávala mateřskou a docela hezky a spokojeně jsme si žili.

Vydával jsem 15000 Kč měsíčně, žena má mateřskou 3630, za 18630 korun se u nás dá slušně žít. Shodou okolností ale můj zaměstnavatel zkrachoval. Nepříjemné... Slušnou práci u nás neseženou a tak jsem se rozhodl hledat v Praze. Našel jsem si práci hned, jsem profík v oboru, plat je slušný - 38 tisíc. Na denní dojíždění to ovšem není, takže si musím pronajmout byt a domů jezdit jen na víkendy a jedenkrát v průběhu týdne proto je třeba nějak pomoci, a taky aby nebyla potřeba s dítětem sama. Samozřejmě něco stojí stravování v Praze. Máme sice stravenky a žena mi dává jídlo sebou, ale stejně se nevyhnu občas nějaké restauraci. Ale práce mně baví, mám skvělé výsledky, firma je se mnou velmi spokojená a daří se nám. Pracuji v Praze už měsíc a plat a podmínky první výplata - 26 600 korun na měsíc. Z toho okamžitě vyplátnu 10 000 korun za pronájem garsonky na Jižním městě. Ještě za vodu, plyn, internet (tedy výpalné Telecomu) 2000. Soukromě najedu domů a zaplatím 1 920 Kč, což mně stojí jen na benzínu 4 800. Za různé další nutné pražské poplatky, které bych doma neměl, vydám asi tisícovku. Počítám, počítám - jsem blázen, abych tady makal celý týden bez rodiny za 8 800? Moje žena bere mateřskou 3 630, národní společný příspěvek je tedy 12 430 korun. Jak s tím vyjít? Našeho životního úroveň upadá... Dávám výpočet odjíždím domů a přihláším se na úřad práce. Moje odměna činí 10 800 korun za celodenní hraní s dcerou. Právě teď nudím, skládám známým péčeňka. Udělám tak jedno týdně, na každém vydám asi 2 000, tedy 8 000 měsíčně rukou. Uvažoval jsem, že si zřídím 1/2 L a zařnu se tím žít. Tak jsem zašel na úřad. Paní mi vysvětlila, že minimální zálohy na sociální a zdravotní pojištění. Dohromady asi 3 000 za měsíc. Minimální daň mi ukousne 840 korun měsíčně.

Počítám, počítám... Z mých vydaných 8 000 mi tedy zůstane 4 160. Polovina? Paní, nechte si ten formulář...

Podnikám dál na černo, neplatím nic, zdravotní za mne platí stát a sociální pojištění nikdo. Stejně je k ničemu. Dostávám 10 800 od úřadu práce, 8 000 za slušnou práci, manželka 3630, takže náš celkový příjem rodiny je 22 430. Našeho životního úroveň se rapidně zvedla, letos v létě si konečně dovolíme dovolenou u moře a i v zimě lyžování v Alpách. Minulý měsíc jsme si vyřídili sociální příspěvek na bydlení a na dopravu MHD, dcera má atopický ekzém a manželka ji musí vozit k lékařům. To udělá 3000 měsíčně, vydáváme už 25 430 Kč měsíčně a koupili jsme si hromadu Fabii na leasing.

A hodná paní na úřadě slíbila, že nám příspěvek doplatí za rok nazpět. Potřebuji nové lyže a manželka si vykořistí šanci. Těšíme se, a manželce zvednou mateřskou na 7 000, možná bychom si pořídili druhé dítě nové, lepší, zahraniční auto, ten leasing lehce z těch 35 800 Kč měsíčně lehce utáhneme. Jednou za rok se nechám na chvíli zaměstnat a pak hurá znovu na ÚP. No, jak ten měsíc vředycky přežiju... to víte, už jsem si zvykl denně ráno žena zajde pro rohlíčky do pekárny, po cestě mi koupí noviny (samé potěšitelné zprávy!), pak si chvíli hraje s dcerou a vyrazíme někde na výlet, podle počasí - do přírody, na koupaliště, na baháčky, do akvaparku. Jen mně občas přepadá splín a pak mne trochu mrzí, že moje dvě vysoké inteligence i schopnosti nejsou využití. Nemělo by to mrzet i tu paní na úřadě? Ale brzy mně to přejde, vředy se máme tak docela jsem nevděčný! Když se vrátíme z výletu, potkám občas kluky z bývalé práce a pozvu je na pivo. Jsou furt nespokojeni a nechápu. Makají a stále jim nestačí peníze. A přitom je to tak jednoduché...

Díky státu, díky vládě, miluji tuto svoji českou socialistickou zemi! FRANTA BOUŠKA(-))